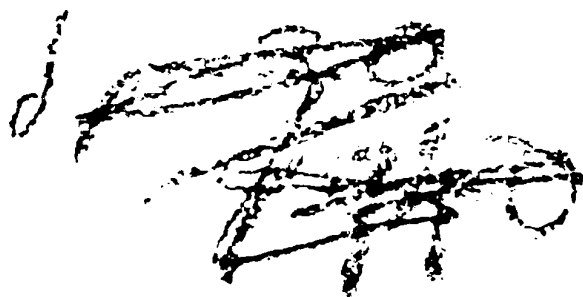
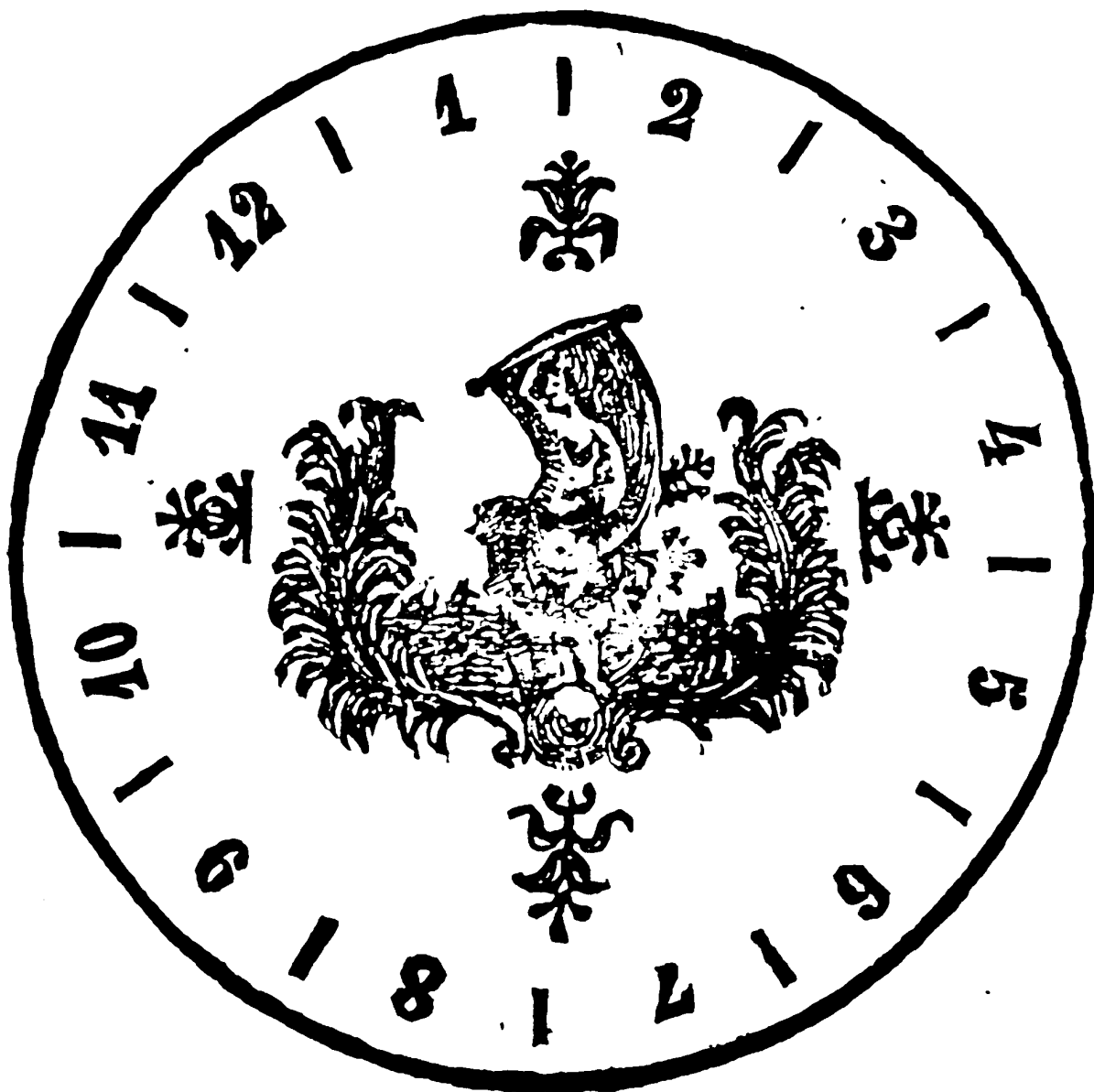

BK
E 97

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000334457

Δ. Σ. 130693

ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

ΤΥΧΗΣ,

ΔΙΑ ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ, ΕΙΣ ΣΤΙΧΟΥΣ,

ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΤΣ ΜΕ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΟΝ ΤΡΟΠΟΝ,,

Δύναται ἕκαστος νὰ δοκιμάσῃ τὸ ροιζικόν του,
μὲ τὸ μέσον τῆς Σφαίρας.

ΛΗΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΔΕ ΚΑΤΑΛΕΠΤΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ,
ΜΑΝΤΕΤΟΥΣΑ ΠΟΛΛΑ ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Βιβλίον πᾶν περίεργον,
μὲ τὸ ποῖον καὶ τιμημένη συναναστροφή καὶ φημίς δύναται,
παίζοντας, καὶ γελώντας, νὰ ἀπεράσῃ τὸν καιρόν.

B E N E T I A

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΤΥΠΟΓΡΑΦ. Ο ΦΟΙΝΙΣ

1872

Εἰς ὅλους ὅπου ἐξετάζουν ἐτοῦτο τὸ Βιβλιάκι .

Η Γνώμη μου εἰς τὴν ἐφεύρεσιν ἐτούτου τοῦ παιγνιδίου δὲν εἶναι ἄλλη, παρὰ νὰ δώσω τρόπον εἰς μίαν συναναστροφὴν νὰ ἀπεράσῃ γελῶντας ὀλίγον καιρὸν, προσπαθῶντας ἀνάμεσόν τους νὰ εὑρουν τὴν τύχην τους . Ὅποιος εἶναι γνωστικός ἢ μπορεῖ νὰ καταλάβῃ πῶς ἡ ἀπόκρισις ἐτούτου τοῦ βιβλίου εἶναι κατὰ τύχην . διὰ τοῦτο οὐδὲ ἔχει νὰ βάλῃ Σεμέλιον εἰς αὐταῖς . Εἶναι εἰκοσιτεσσάρων νοημάτων στίχοι διατεταγμένοι με ἀριθμητικὸν μέτρον, καὶ εἰς κάθε φράσιν ὅπου δοκιμάζει τὴν τύχην με τὸν τρόπον ὅπου θέλω διατάξει παρεμπρός, νὰ ἦναι βέβαιος πῶς θέλει ἐπιτύχει πάντοτε στίχον, ὅπου νὰ περιέχῃ ἀπόκρισιν εἰς τὸ νόημα ὅπου ζητᾷ . μα τὸ πῶς νὰ περιέχῃ τὴν ἀλήθειαν, ἢ πῶς σφαλῇ, αὐτὸ δὲν εἶναι βέβαιον, ἐπειδὴ, ὡς εἶπα, ἡ γνώμη τοῦ κάθε στίχου εἶναι κατὰ τὸ νόημα, ὅπου ἐγὼ ἠθέλησα νὰ τοῦ δώσω . Ὅπου θέλω νὰ εἰπῶ πῶς τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἓνα παιγνίδι, καὶ εἰς ταῖς ἀποφασεῖς του νὰ μὴν βάνεται Σεμέλιον .

Ε Ρ Μ Η Ν Ε Ι Α

Εἰς τὴν Μεταχείρησιν τούτου τοῦ παιγνιδίου .

Οποιος θέλει νὰ παίξῃ με τοῦτο τὸ βιβλιάκι διὰ νὰ ἀπεράσῃ τὸν καιρὸν, πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ πρῶτον τὸν πίνακα ὅπου εἶναι ἡ εἰκοσιτέσσαρες ὑπέθεσις γραμμέναις, καὶ ἡ κάθε μία ἔχει τὸν ἀριθμὸν της εἰς τὸ κεφάλαιον, καὶ ἀναγνώθωντάς τας θέλει ἀποφασίσῃ εἰς ποίαν ὑπόθεσιν ἀγαπᾷ νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην . ὕστερα ὡς πηγμένη εἰς τὸν τροχόν, ὁ ὅποιος ἔχει ἐλετρεύρα του δώδεκα ἀριθμοὺς, καὶ ὡς βαρέσῃ τὴν σαῖταν με τὸ δά-

5'.

κτυλον· ἃς πάρῃ ὕστερα ἐκεῖνον τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐστά-
μάτησεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, καὶ ἃς ὑπάγῃ εἰς τὸν πί-
νακα νὰ ξαναεὐρῇ τὴν ὑπόθεσιν ὅπου ἐσημάδευσεν, καὶ
ἃς ἀκολουθήσῃ μετρῶντας ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν ἐκεῖνης τῆς
ὑποθέσεως, ὅσον νὰ τελειώσῃ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐστάθη
ἡ σαῖτα, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀριθμὸν ὅπου τελειώσει,
ἃς γυρεύσῃ εἰς τὰ τόσα πρόσωπα τοῦ βιβλίου, καὶ σὰν
εὕρῃ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ἃς μετρήσῃ τόσα δίστιχα ὅσα
κράζει ὁ ἀριθμὸς ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, τὰ ὅποια
δίστιχα ὅλα εἶναι σημαδεμένα εἰς ταῖς ἀρχαῖς ἀπὸ τὸ
ἕνα ἕως τὰ δώδεκα εἰς κάθε πρόσωπον, καὶ ἐκεῖ ὅπου
εἶναι ὁ ἀριθμὸς λέγω ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, ἐκεῖνο
τὸ δίστιχον εἶναι ἡ ἀπόκρισις τῆς τύχης εἰς τὴν ὑπό-
θεσιν ὅπου γυρεύει.

Παραδείγματος χάριν,

Ἀναγνώθωντας τὸν πίνακα θέλει νὰ ἰδῇ.

8. Ἄν εὐρίσκη ἐκεῖνο, ὅπου ἔχασεν, ἢ ὄχι.

Ὁποῦ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι σημαδεμένη εἰς τὸν πίνακα
μέ τὸ 8. κτυπᾷ τὴν σαῖτα τοῦ τροχοῦ, ἡ ὅποια σταματᾷ
ἃς εἰποῦμεν εἰς τὸ 5. τότε γυρίζει εἰς τὸν πίνακα καὶ
ἀρχηνᾷ ἀπὸ τὸ 8. νὰ μετρήσῃ ἕως νὰ τελειώσῃ τὰ 5.
ὅπῃ ἔκαμεν εἰς τὸν τροχόν, καὶ λέγει 8. 9. 10. 11. 12. εἰς
τὸ 12. τελειώνουν τὰ 5. τότε γυρεύει εἰς τὸ βιβλίον
τὰ 12. πρόσωπα, καὶ σὰν τὰ εὕρῃ γυρεύει ἐκεῖ τὸ πεμ-
πτὸν δίστιχον, ὅπου εἶναι τὰ 5. ὅπου ὡς ἄνωθεν ἐστα-
μάτησεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, ὁ ὅποιος ἀποκρένεται.

5. Ἐσὺ λογιάζεις νὰ τὸ βρῇς, ἤξευρε πῶς γελάσαι.

Δὲν εἶναι τρόπος νὰ βρεθῇ, καὶ πλέον μὴν πλανᾷσαι.

Ἐτzi καὶ εἰς ὅλαις ταῖς ἄλλαις ὑπόθεσιν, ὅπου εἶναι
εἰς τὸν πίνακα.

Μὰ πρέπει νὰ ἡξεύρῃ πῶς ἂν θέλῃ νὰ ἰδῇ κάμμιαν
 ὑπόθεσιν ἀπὸ τὴν δεκάτην τρίτην καὶ κάτω, καὶ τύχῃ
 καὶ ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ σταματίσῃ εἰς ἀριθμὸν μεγάλον,
 ὅπου εἰς τὸν πίνακα ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν καὶ
 κάτω τὰ ψηφία εἶναι ὀλιγώτερα, τότες μετρῶντας καὶ
 τελειώνοντας ἐκεῖνα ὅπου εἶναι, ἀκολουθᾷ νὰ ἀπομετρή-
 σῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πίνακος εἰς τὸ ἕνα, δύο, καὶ πάσι
 λέγωντας, ὅσον νὰ τελειώσῃ τὸν ἀριθμὸν ὅπου ἐσταμά-
 τῃσεν ἡ σαῖτα τοῦ τροχοῦ, καὶ ἐκεῖ ὅπου τελειώνει θέλει
 κάμει ὡς ἄνωθεν.

Παραδείγματός χάριν,

Εἰς τὸν πίνακα θέλει νὰ ἰδῇ.

19. Ἄν ἀποθνήσκῃ ὁ ἄνδρας ἐμπροσθήτερα, ἢ ἡ γυ-
 ναῖκα. Ὅπου εἶναι εἰς τὸ ψηφί τὸ 19. τοῦ πίνακος, κτυ-
 πᾷ εἰς τὸν τροχόν, καὶ ἡ σαῖτα σταματᾷ εἰς τὸ 10. τότες
 εἰς τὸν πίνακα μετρᾷ ἔτзи· 19. 20. 21. 22. 23. 24. 1.
 2. 3. 4. εἰς τὸ 4. τελειώνει τὸ 10. ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν
 τροχόν, τότες γυρεύει εἰς τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου τὸ τέταρ-
 τον πρῶτον, καὶ εἰς τὸ δέκατον δίστιχον, ὅπου εἶναι
 τὸ ψηφί, ὅπου τοῦ ἔδωκεν ὁ τροχός, ἡ τύχῃ ἀποκρίνεται.

10. Προτήτερα ἡ γυναῖκά σου τὸν κόσμον ἀπαριάζει·
 Καὶ ἡ καρδιά σου ὅσον ζῆς τὴν λύπην της βαστάζει.

Καὶ ἔτзи ἀκολουθῶς ἔχει νὰ κάμῃ εἰς ὅλαις
 ταῖς ἄλλαις ὑπόθεσες.

Ἀκόμη πρέπει νὰ ἡξεύρῃ πῶς ἂν καὶ ὁ τροχός εἶναι
 οἷχως σαῖτα εἶναι τὸ ἴδιον, φθάνει νὰ σημαδεύσῃ μὲ
 τὸ χέρι ἕνα ψηφί ἀπὸ τὰ δώδεκα ὅπου εἶναι τριγύρω
 τοῦ τροχοῦ, καὶ ἔτзи πάλιν μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εὐρί-
 σκει ταῖς ἀποκρίσεις τῆς τύχης ὡς ἄνωθεν.

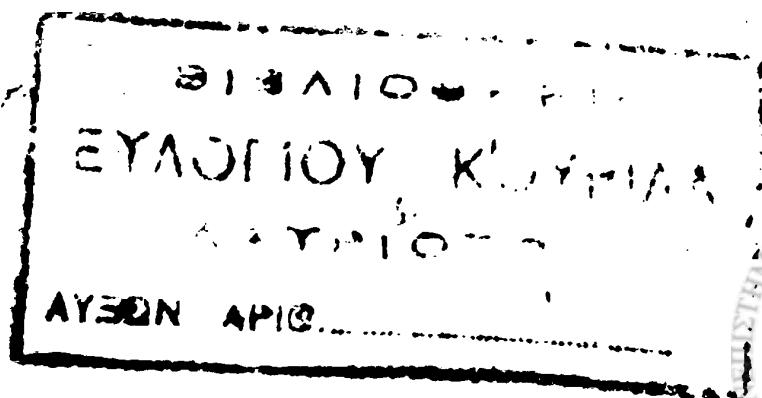

Ὁ πίναξ τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὑποθέσεων,
εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη ἀποκρίνεται .

1. "Αν ἐτοῦτος ὁ χρόνος ἔχῃ νὰ εἶναι εὐτυχισμένος ἢ ὄχι .
2. "Αν ἐφέτως κερδαίῃς εἰς ταῖς πραγματικαῖς σου ἢ ὄχι .
3. "Αν ἐκεῖνα, ὅπου ἀκούσθησαν εἶναι ἀληθινὰ ἢ ὄχι .
4. "Αν στεφανώσῃς εὐμορφὴν γυναῖκα, ἢ ὄχι .
5. "Αν εἶναι φρόνιμος, ἢ τρελός .
6. "Αν ἔχῃ φίλους ἀληθινούς ἢ ὄχι .
7. "Αν ὑπανδρεύῃς ἢ ὄχι .
8. "Αν εὕρισκῃς ἐκεῖνο ὅπου ἔχασες ἢ ὄχι .
9. "Αν ἀποθνήσκῃς νέος ἢ γέροντας .
10. "Αν πέρνῃς εὐμορφὸν ἄνδρα ἢ ἄσχημον .
11. "Αν ἡ κόρη ὑπανδρεύεται ἢ ὄχι .
12. "Αν κἀνὴς καλὸν ταξειῖδῃ ἢ ὄχι .
13. "Αν ἔχῃς νὰ πλουτύνῃς ἢ ὄχι .
14. "Αν εἶναι ἐγγαστρωμένη ἢ ὄχι .
15. "Αν ἡ ἐγγαστρωμένη γεννᾷ ἀρσενικό, ἢ θηλυκό .
16. "Αν ἡ ἐγγαστρωμένη γεννᾷ μὲ μέγαν κίνδυνον ἢ ὄχι .
17. "Αν εἶσαι ἡγαπημένος ἀπὸ τὸν κόσμον .
18. "Αν κερδαίῃς ἢ χάνῃς τὴν κρίσιν .
19. "Αν ἀποθνήσκῃ ὁ ἄνδρας ἐμπροσθήτερα, ἢ ἡ γυναῖκα .
20. "Αν ἀποθνήσκῃς εἰς τὴν πατρίδα σου, ἢ εἰς τὴν ξενι-
τείαν .
21. "Αν ἔχῃς νὰ τραδίῃς κινδύνους εἰς τὴν ζωὴν σου .
22. "Αν ξαναδλέπῃς ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς καὶ εἶναι στὴν
ξενιτιά .
23. "Αν τελειώνεται τὸ συνοικέσιον ὅπου προξενιέται ἢ ὄχι .
24. "Αν σὲ ἀγαπᾷ ὁ ἀγαπητικός σου, ἢ ἡ ἀγαπητικὴ σου .

1. **Ο**λος ὁ χρόνος καρπερὸς ἔχει νὰ ἀκολουθήσῃ,
Καὶ δυστυχία παντελῶς δὲν θέλει μᾶς φοβήσῃ.
2. Σὲ ἀγαπᾷ μὲ τὴν καρδιά, τίποτες μὴν φοβῶσαι,
Καὶ μέσα εἰς τὴν γνώμην του εἶσαι σὰν θέλῃς
νὰ ᾶσαι.
3. Γλήγερὰ τελειώνονται, σοῦ τάσσω, ἔχε θάρρος·
Κ' ἐλευθερώνεσαι κ' ἐσὺ ἀπὸ νὰ τέτοις βάρος.
4. Θάρρει καὶ μὴν πικρένεσαι, τὸν ξαναβλέπεις πάλι·
Θέλεις χαρεῖ ταῖς χάρες του καὶ τὰ πολλὰ του καλλι.
5. Ἄν σ' ἔρθῃ καὶ ὁ κίνδυνος, ἐλῖγον σὲ παιδεύει·
Ἔχεις τὴν τύχην βοτῆν· ποῦ σὲ διαφεντεύει.
6. Μακρὰν ἀπ' τὴν πατρίδα σου σὲ ξέντῃ ἐπαρχία
Τελειώνουν ἡ ἡμέραις σου ὡσὰν στὴν ἔξορία.
7. Προτίτερα ἢ γυναῖκά σου τὰ μάτια θέλει κλείσει,
Δὲν εἶναι τρόπος πλὴν κανεῖς νὰ σὲ παρηγορήσῃ.
8. Ἔχε ἐλπίδες στὸν Θεὸν καὶ θέλεις τὴν κερδαίνει·
Ἡ πονηρία τοῦ ἐχθροῦ στὰ πόδια σου θὰ πέσει.
9. Εἶσαι τρελὸς, περίφρων καὶ ὅλοι σὲ μισοῦσι·
Ὀλίγ' εἶναι οἱ φίλοι σου ὅπου σὲ ἀγαποῦσι.
10. Μὲ μιὰ μεγάλην εὐκολιὰ ἡ γέννατις περνάει·
Μ' ὀλίγο κοιλοπόνημα δόχως κακὸ γεννάει.
11. Κερίτζη βέβαια γεννᾷ κ' οἱ ἄλλοι ποῦ θαρρύνε
Τὸ πῶς γεννᾷ ἀρσενικὸ, θαρραίνουν σὰν τὸ ἰδοῦνε.
12. Βέβαια πῶς δὲν εἶναί τη, σοῦ λέγω πιστεύσέ το,
Καὶ ἂν πῶς εἶναι λέγῃ σου γιὰ ψέμα λέγῃ σέ το.

1. Μὴν φοβηθῇς νὰ ζημιωθῇς, τὰ ἄσπρα σου τὰ πιάνεις.
Ἐφ' ἑτέρως δὲν γάνεις παντελῶς, ζημιὰ ποτὲ δὲν κάνεις.
2. Μένειον χάρισμα ὁ οὐρανὸς κ' ἡ γῆ θέλει μᾶς δώσει,
Καὶ θέλει εἶναι ἀρκετὸ, καὶ αὐτὸ θέλει μᾶς σώσει.
3. Ἐσ' εἶσαι τὰ ματάκια του, σ' ἐσένα μόνη ἐλπίζει,
Καὶ γιατί' ἐσένα ὁ ἔρωτας τὰ σπλάγγνα του ξεσχίζει.
4. Αὐτοὶ ὅπου ἐδάλθησαν γιὰ νὰ τὸ κατωρθώσουν,
Ἐχε ἐλπίδες, γλήγορα θέλει τὸ τελειώσουν.
5. Ἐκεῖνον ὅπου ἀγαπᾷς πάλιν τὸν ἀνταμώνεις,
Πάλι συμμάσου τὸν ὥρεῖς καὶ τὸν ἐκαμαρώνεις.
6. Πολλαῖς φοραῖς θέλεις βαλθεῖ μακριὰ νὰ ταξειδεύσης,
Καὶ τὴν ζωὴν σε τρεῖς φοραῖς ἔχεις νὰ κινδυνεύσης.
7. Μέσα εἰς τὴν πατρίδα σου ἔχεις νὰ ἀποθάνης,
Ἐκεῖ ὅπου εἶδες πρῶτα φῶς, ἐκεῖ ποῦ πρῶτα ἐ-
φάνης.
8. Πρῶτ' ἀποθνήσκει ὁ ἄνδρας σου, μὰ εἰς τὰ γηρατία,
Κ' ἐσὺ στὸν κόσμον ἀκόμη ζῆς δίχως παρηγορία.
9. Δὲν εἶναι τρόπος νὰ χαθῇ ἡ ἐδική σου κρίσις,
Καὶ δίκαιαν ἀπόφασιν ἔχεις νὰ ἀγροικίσης.
10. Τόσον ἀχρεῖος εἰς' ἐσὺ, ποῦ ὅλοι σέ μισοῦνε,
Ὅλοι σέ ἀποφεύγουνε πάντα νὰ μὴν σέ δοῦνε.
11. Μὴν φοβηθῇτε εἰς αὐτήν, γεννάει μ' εὐκολία
Δίχως κανένα κίνδυνον καλλι' ἀποκάθε μία.
12. Ἀρσενικὸ σοῦ τάσσω ἐγὼ γιὰ τὴν πῶς γεννάει,
Καὶ θὰ γεννήσει μ' εὐκολιά, λίγο κοιλοπονάει.

1. Κάτι ξέλ' εἶναι βέβαια, μὰ ἔχει ὅσ' ἀκούνται.
Καὶ τρεῖς ἡμέραις νὰ διαβοῦν ὅλα ἀλτςμενιοῦνται.
2. Νὰ μὴν πωλήσης τὴν ἀρχή, καὶ τάσσω σε πῶς κάνεις
Ἀμέτρητο τὸ διάφορο, τ' ἄσπρα διπλὰ τὰ πιάνεις.
3. Στάρι, κριθάρι, καὶ κρασί, τὸ λάδι, καὶ τὰ ἄλλα,
Εἰς ἐπαζάρια δ' ἀνεβοῦν ἀντήκουστα μεγάλα.
4. Ἄν δὲν σὲ ὁῦν τρελένεται, ὑπομονὴ δὲν ἔχει.
Σὰν τὰ νερά στὴν θάλασσα στὴν εὐμορφιά σε τρέχει.
5. Πρέπει μεγάλ' ὑπόμονή, αὐτὴ νικάει μόνη,
Ἐτζί τὸ συνοικέσιον, σὰν ξέλης, τελειώνει.
6. Ἐχε ἐλπίδες θάρρεψε, τὸν βλέπεις δίχως ἄλλο,
Ἐγὼ μὲ βεβαιότητα μιλοῦ σε καὶ δὲν σφάλω.
7. Εἰς τὴν στεριά πολλὰ κακὰ ἔχεις νὰ ἀπεράσης,
Καὶ σ' ὅλα μένεις νικητὴς, γι' αὐτὸ νὰ μὴν τρα-
μάσης.
8. Στὰ ξένα πολλὰ μακρυὰ σοῦ λέγω νὰ λογιᾶσης
Ὡς τὴν ζωὴν σου βέβαια ἔχεις νὰ τὴν ἐχάσης.
9. Ἐσένα ἢ γυναῖκά σου στὸν κόσμον σὲ ἀφίνει,
Κὶ ὁ θάνατός της βέβαια πίκραν πολλὴν σὲ δίνει.
10. Στὴν κρίσιν ποῦ ἀρχήνισες κέρδος μὴν λογαριάσης,
Γιατ' εἶναι ὅλη ἀδική, καὶ ἔχεις νὰ τὴν χάσης.
11. Ἄν ξέλης νὰ σὲ ἀγαποῦν, περήφανος μὴν εἶσαι,
Γιατὶ τὸ βλέπεις μοναχὸς ἐπεὶ γι' αὐτὸ μισεῖσαι.
12. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ εὐκολὰ θὰ γεννίσει,
Καὶ ὀλιγάκι μοναχὰ θέλει κοιλοπονῇσει.

1. Ἡ κόρη τοῦ στεφανωθῆς, χάρου καὶ μὴν σὲ γνωιάζει,
Πρόσωπον ἔχει ἀγγελικόν, τὴν Ἀφροδίτη μοιάζει.
2. Αὐτὰ ὅπου ἀκούσθηκαν ψέματα ὅλα εἶναι,
Σ' ὅ, τι ἀκούσεις αὐρίον πίστιν μεγάλην δίνει.
3. Λογαριασμοὺς κάνεις πολλοὺς, διάφορο λὲς νὰ κάνης,
Μὰ ἐγὼ σὲ τάσσω, ἀμαρτωλὲ, πῶς ἓνα τρίτο χάνεις.
4. Ἔχει νὰ εἶναι εὐτυχίης ἕλος ὁ χρόνος τοῦτος,
Καὶ ἔσα ἀναθρέψῃ ἡ γῆ θάνα· γεμάτα πλοῦτος.
5. Δὲν εἶναι ἀγάπη τέλεια ὡσὰν τὴν ἐδικήν σας,
Τὰ γνωμικά τοῦ ἔρωτος ἔδωσαν τὴν ψυχὴν σας.
6. Γλίγωρα τελειώνεται, τίποτες μὴν σὲ μέλει,
Τέτοιον συνοικέσιον ὁ οὐρανὸς τὸ θέλει.
7. Τὸν βλέπεις, μὴν πικραίνεισαι, θάρρει, παρηγορήσου,
Καὶ τότε ἀναπαύονται οἱ πόνοι οἱ ἐδικαί σου.
8. Κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν ποτέ σου δὲν παθαίνεις,
Εἰς στήν στεριά πολλὰ κακὰ σιμά σου ν' ἀναμένεις.
9. Μὴν φοβηθῆς πῶς τὴν ζωὴν στήν ξενιτιά τὴν χάνεις.
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες ἔχεις νὰ ἀποθάνης.
10. Προτίτερα ἢ γυναῖκά σου τὸν κόσμον ἀπαριάζει,
Καὶ ἡ καρδιά σου ἔσον ζῆς τὴν λύπην της βαστάζει.
11. Μὴ φοβηθῆς, κερδαίνεις τὴν τὴν κρίσιν, ὅπου ἔχεις,
Καὶ καθὼς τώρα πάντοτε ἀπ' ἁδίκου ν' ἀπέχης.
12. Ὅσοι κί ὄν εἶναι γνωστικοί, ὅπου σὲ ἐγνωρίζουν,
Ὅλοι ἐκεῖνοι σ' ἀγαποῦν, ὅλοι σὲ μακαρίζουν.

1. Τέτοιαν φρόνησιν Σαρρόῳ τέτταιας λογῆς κεφάλι
Ἦξευρε διὰ βέβαιον πῶς δὲν τὸ ἔχουν ἄλλοι.
2. Πλούσια θέλ' εἶναι βέβαια, σώφρων καὶ τιμημένη,
Μὰ πρέπει νᾶχης πομονή, ἀσχημοκατωμένη.
3. Ἐκεῖνα ποῦ ἀκούστηκαν δὲν εἶναι ὄλ' ἀλήθεια,
Τὰ περισσότερ' ἀπ' αὐτὰ ψευτιαῖς καὶ παραμύθια.
4. Οὔτε ζημιὰ σοῦ ἔρχεται, οὔτ' ὄφελος εὐρίσκεις,
Καὶ καθὼς πρῶτα ἦσουνε, ἔττι καὶ τώρα μνήσκεις.
5. Τὴν εὐτυχία τῆς χρονιάς ἡ θάλασσα θέλ' ἔχει,
Κ' ἡ γῆ ἀκρίβεια καὶ κακὸ, μόνον πᾶ πάντα βρέχει.
6. Τέτοια καρδιά ποῦ ν' ἀγαπᾷ σὰν κείνη δὲν εἶν' ἄλλη,
Κὶ ἀξίζει μιὰ πιστὴ καρδιά τοῦ κόσμου ὅλα τὰ
κάλλη.
7. Καθὼς τὸ θέλεις καὶ ποθεῖς λαμβάνεις καὶ τὴν χάρι,
Ἡ κόρη στεφανώνεται μ' αὐτὸ τὸ παλικάρι.
8. Μὴν φοβηθῆς καὶ γλήγορα πάλαι τὸν ἀνταμώνεις,
Πάλαι τὸν ἀγκαλιάζεσαι, τὸν ἀποκαμαρώνεις.
9. Πολλὰ κακὰ ἐτράβισες, πολλὰ θέλει τραβίσεις,
Καὶ τὰ ταξείδια τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ τὰ ἀφίσης.
10. Συμὰ εἰς τὴν πατρίδα σου ὁ χάρος σὲ σηκώνει,
Σ' ἓνα χωριὸ πολλὰ μικρὸ στὸ μνήμα ἐκεῖ σὲ χώνει.
11. Ὁ θάνατος προτίτερα εὐρίσκει τὴν γυναῖκα,
Καὶ εἰς ἐσένα ἔρχεται σὰν τρέξουν χρόνοι δέκα.
12. Ἐχει μεγάλα δίκαια ἡ κρίσις ἡ ἐδική σου,
Κὶ ὡς ὑστερνὸ νὰ συβαστοῦν γυρεύουν οἱ ἐχθροί σου.

1. Ὅσον ἡ τύχη βοηθῆς, φίλους πολλοὺς λογιάζεις,
Καὶ ἂν σοῦ ἔλθῃ δυστυχία κανέναν δὲν ποτάξεις.
2. Τὰ λόγια σου εἶναι ἄγνωστα, καὶ ἀστόχαστα τὰ λέγεις,
Στοχάσου διορθώσουτα γιατί μονάχος φτέγεις.
3. Καλότυχος ποῦ εὐμορφη γυναῖκα θέλει πάρει·
Ἄλλη στὸν κόσμον σὰν αὐτὴ δὲν ἔχει τέτοια χάρι.
4. Μὴν τὸ πιστεύῃς λέγω σου, εἶναι ψευτιά μεγάλη,
Κὶ ὅποιος τὸ καινολόγησεν ἔχει ἀλαφρὸ κεφάλι.
5. Κεφάλι θέλει γνωστικό, κυβέρνησι μεγάλη,
Σταῖς πᾶλησες, σταῖς ἀγοραῖς, καὶ θὰ κερδέσεις πάλι.
6. Ὁ χρόνος τοῦτος βέβαια δείχνει καλὰ σημάδια,
Γερμίζουν τὰ κοφίνια καὶ δὲν ἐμνίσκουν ἄδια.
7. Πῶς θέλεις νὰ μὴν σ' ἀγαπᾷ; εἰς' ἡ παρηγοριά του,
Πάντα ἐσένα ἐπιθυμοῦν τὰ μάτια τὰ δικά του.
8. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον ἔχει νὰ τελειώσῃ,
Κὶ ὁ πρῶτος ὁ προξενιτῆς θέλει τὸ κατορθώσῃ.
9. Πολὺς καιρὸς θέλει διαβεῖ, χρόνοι θείλ' ἀπεράσουν,
Θὰ κλαύσουν τὰ ματάκια σου ὡς νὰ τὸν ἀπολαύσῃ.
10. Ὅσον ποῦ ζῆς πολλὰ κακὰ ἔχεις νὰ ἀπεράσῃς,
Καὶ κινδυνεύεις τὴν ζωὴν πολλὰς φορὰς νὰ χάσῃς.
11. Ἔχει νὰ σ' εὕρῃ ὁ θάνατος πολλὰ μακρὰ σταῖ ξένα,
Ὅπου δὲν βρίσκεται ἄνθρωπος νὰ σὲ γνωρίσῃ ἐσένα.
12. Προτῆτερα ὁ θάνατος τὸν ἄνδρα σου σηκώνει,
Κὶ ὁ χωρισμός του ὅσον ζῆς τὰ σπλάγγνα σου πληγώνει.

1. Ἀγκαλιὰ στοχάζεσαι νὰ ὑπανδρευθῇς γιὰ τώρα,
Ἀνέγνωσας ἀσυλλόγιστα Σέλ' ἔρθει ἐκεῖν' ἡ ὥρα.
2. Φίλοι πολλοὶ σέ χαιρετοῦν, μὰ τοὺς δυστυχισμένους
Μόνον αὐτοὺς λογάρισε γιὰ ἐνεμπιστευμένους.
3. Εἶσαι τρελός, μὰ φρόνιμον Σαρρεῖς νὰ σέ λογιάζουν,
Κί ἐσύ δὲν εἶσαι μοναχός, ἄλλοι πολλοὶ σέ μοιάζουν.
4. Θίλει σοῦ τύχη ἄσχημη, μὰ φρόνιμη Σέλ' εἶναι.
Κάλλιο 'τζί παρὰ εὐμορφῇ, καὶ βουρλισμένη νᾶναι.
5. Τὰ νέα ἐπ' ἀκούστηκαν λέγω σου μὴν πιστεύεις.
Ἄν τὰ λογιάζης βέβαια, βέβαια τὸ λαθεύεις.
6. Γιατὶ φθονᾷς μὲ τὴν καρδιά, κί ἔλαι ἀγαπᾷς νὰ
χάσουν,
Τὰ πράγματα, ἐποῦ πουλεῖς, ἔλα Σέλει χαλάσουν.
7. Ὅλος ὁ κόσμος ἔλ' ἡ γῆ πολὺν καρπὸν Σα φέρει,
Χαρὰ Σέλ' εἶν' ἡ ἀνοιξίς, γλυκὴ τὲ καλοκαῖρι.
8. Κάλλια χάνει τὴν ζωὴν παρὰ νὰ σέ ἀφήσῃ,
Κί ὅσων ποῦ ζῇ, μὴν φοβηθῇς, ἔχει νὰ σ' ἀγαπήσῃ.
9. Τέλος τὸ συνοικέσιον γλίγωρα Σέλει λάβει,
Κί ἡ γλῶσσα τοῦ ἐνάντιου βουδένεται, καὶ παύει.
10. Γλίγωρα ξαναβλέπεις τον, ἡ λύπη σου ἄς παύσῃ.
Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῇ Σέλεις τὸν ἀπολαύσει.
11. Στὴν θάλασσα καὶ στὴν περὶὰ πολλὰ κακὰ παθαίνεις,
Καὶ καθὼς εἶσαι φρόνιμος ἔλα τὰ ὑπομένεις.
12. Οἱ συγγενεῖς στὸν τάφον σου ἔλαι σὲ συντροφιάζουν,
Γιατὶ εἰς τὴν πατρίδα σου τότε σ' ἐνταφιάζουν.

1. Μὴν τὸ ἐλπίζεις νὰ τὸ βρῇς, ἐκεῖνο εἶναι χαμένον.
Καὶ μὴν λογιᾶσθης πῶς αὐτὸ τό'χει κανεῖς κλεμ-
μένον.
2. Νὰ πανόρευτῇς δὲν γνοιᾶξῃσαι ὅσον ποῦ εἶσαι νέος,
Καὶ τὸ γυρεύεις ὕστερα σὰν γένῃς γηραλαῖος.
3. Ὅλους τοὺς φίλους ποῦ παρῶντες νὰ εἶναι σὰν ἐσένα,
Τὰ σπλάγγνα οἱ περισσότεροι τὰ ἔχουν χαλασμένα.
4. Περήφανος καὶ ἀμαθὴς λοιδό' εἶναι μεγάλη.
Σφάλμα σὰν εἶν' τέτοιας λογῆς, ἔχεις λολὸ κεφάλι.
5. Στὸν κόσμον δὲν εἶν' εὐμορφία ὡς αὐτηνῆς πᾶ πέρνεις,
Μὰ θὰ σοῦ κάμει ἄδικος, κ' ἐσὺ τὸ ὑποφέρνεις.
6. Εἶναι ψευτιάς, κ' ὡς φρόνιμος ἀκρόασιν μὴν δίνεις.
Κ' ἐγὼ σὲ τάσσω ὡς αὐρίον ν' ἀκρόσῃς καὶ νὰ μείνῃς.
7. Ἄν θὰ νὰ κάμῃς πούλησιν καλὴν καθὼς ἐλπίζεις,
Μὴ βιαστῇς σταῖς πούλησιν, γιατί πολὺ χαρίζεις.
8. Ὅλα τὰ δένδρα ποῦ ἀνθοῦν θέλ' εἶν' εὐτυχησμένα,
Κ' ἀπὸ καρπὸς γλυκύτατους θέλ' εἶναι φορτωμένα.
9. Ἀνίσως στήψῃ ἡ θάλασσα, βουνὰ περιπατήσουν,
Τότε τὰ μάτια π' ἀγαπᾶς δὲν θέλει σ' ἀγαπήσουν.
10. Αὐτὸ τὸ συνοικέσιον ποτὲ δὲν τελειώνει,
Τί εἶν' ὀλίγον τὸ προικὶ καὶ τόσον δὲν τοῦ σώνει.
11. Γλίγωρ ἀπολαμβάνεις του, μόνον παρηγορήσου.
Λάβε λιγάκ' ὑπομονή, κ' ἐρθεῖρες τὴν ζωή σου.
12. Δίχως κανέναν κίνδυνον ἔχεις πολὺ νὰ ζήσῃς,
Μόνον εἰς τὰ γηράματα τυφλὸς θὰ καταντήσῃς.

1. Κυβέρνησά τὴν ὑγίαν σου, γέρος θέλ' ἀποθάνεις,
Ζῆσε μὲ φόβον τοῦ Θεοῦ, τί τὴν ψυχὴν σου χάνεις;
2. Μὴν φοβηθῆς καὶ γλίγωρα θέλ' εὗρεις ὃ, τ' ἐχάθῃ,
Καὶ νὰ φυλάῃς τὸ πρᾶγμα σου τώρα. Θέλεις τὸ μάθῃ.
3. Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῇ ποῦ εἶσαι πανδρεμένος,
Καὶ εἰς τρεῖς μῆνες ὕστερον εἶσαι μετανιωμένος.
4. Δὲν εἶναι πλιαῖ τέτοιος καιρὸς δὲν εἶν' ἐμπιστοσύνη,
Κὶ ἀπὸ τοὺς φίλους μὴν θάρρῃς ποτέ σε καλωσύνη.
5. Εἶσαι λωλὸς, καὶ ἀμαθής, περήφανος, χυδαῖος,
Ἀδιάκριτος, ξεδιάντροπος, ὡσὰν κακὸς Ἑβραῖος.
6. Τὸ πρόσωπο ἀγγελικόν, κὶ ἀγγελικὴν τὴν τάξι,
Θέλ' ἔχει ἡ γυναῖκά σου, π' ὁ κόσμος θὰ θαυμάξῃ.
7. Πῶς θέλεις τέτοιαις εἰδησεὶς νάχουνε 'πιστοσύνη;
Ὅλα τὰ λέγω ψέματα δὲν εἶναι ἀληθοσύνη.
8. Ἔξω ἀπὸ ταῖς πραγμάτεיאίς σου ὃ, τ' ἄλλο ἀγοράσεις,
Θέλ' ἔχεις διάφορο πολὺ, μὴν φοβηθῆς νὰ χάσῃς.
9. Τὰ κλήματα ὅλα κοινῶς θέλ' ἔχουν δυστυχία,
Καὶ πίνου' ὀλιγώτερο, κάλλιο διὰ τὴν ὑγεία.
10. Σὲ ἀγαπᾷ μὲ τὴν καρδιά, ἐσ' εἶσαι ἡ ψυχὴ του,
Δὲν εἶν' ἀγάπη τέλεια ὡσὰν τὴν ἐδική του.
11. Χάρου καὶ μὴν πικρένεσαι, τὸ βλέπεις τελειωμένο,
Προτοῦ ὁ μῆνας νὰ διαβῇ εἶναι κατωρθωμένο.
12. Πολὺς καιρὸς θέλει διαβῇ ὡς νὰ τὸν ἀπολαύσῃς,
Πολὺν καιρὸν θὰ πικραθῇς, πολὺ θέλει τὸν κλαύ-
σεις.

1. Μελαχρινός, μαύρα μαλιά, μάτια καμαρωμένα,
Καί τὸ κορμί ἀγγελικό, τὰ χεῖλη ρομπινένια.
2. Ἀπ' τοὺς τριάντα κί ὕστερα ἀρρώστια δέν σέ πιάνει,
Στοὺς ἐννενηντα μόνη μιὰ ἀπὸ ἐδῶ σέ χάνει.
3. Εὐρίσκεις το μέ τόν καιρόν, τώρα δέν εἶναι τρόπος,
Κί ἂν τώρα θέλῃς νά τὸ βρῇς, εἶναι χαϊμένος κόπος.
4. Θέλει σοῦ ἔλθει προξενιά, μὰ δέν τήν τελειώνεις,
Καί σάν μέ ἄλλον πανδρευθῇ, ἐσὺ τὸ μετανιώνεις.
5. Φίλοι σου κράζονται πολλοί, ἔλοι σέ μακαρίζουν,
Μὰ σάν σοῦ ἔλθῃ τὸ κακό, τότες δέν σέ γνωρίζουν.
6. Τρελόν οἱ ἄλλοι σέ θάρρουν, εἶναι τρελοὶ ἐκεῖνοι,
Ἐσ' εἶσαι ὁ γνωστικώτερος γιὰ τήν ταπεινσύνη.
7. Ὠραία εἶναι, εὐμορφη, κ' εὐγενική στα ἦθη,
Εἶν' ἄσπρη ροδοκόκκινη, κ' ἔχει γεμάτο ἀστήθη.
8. Ἀληθιναῖς ἢ εἰδῆσες εἶναι, μὴν ὑποπτεύῃς,
Εἶναι ἀλήθεια, ὅ, τ' ἤκσες, καί πρέπει νά πιστεύῃς.
9. Σάν χριστιανὸς περπάτησε, ἂν θέλῃς νά πλουτίσῃς,
Πέλησε φθύνια τῶν πτωχῶν γιὰ νά μὴν ἀδικήσῃς.
10. Τὰ πρόβατα προκόβουνε, στὸ κρέας εἶναι χάρι,
Φθύνια μεγάλη θὰ γενεῖ ἀκόμι καὶ στὸ ψάρι.
11. Ἐσ' ἔχεις σπλάγγνα ἄπαστρα γεμάτα κακσύνη,
Καί ἡ κόρη τέτοιον ξεύρεισε καὶ σέ μισᾷ κί αὐτήνη.
12. Δέν ἔχει νά τελειωθῇ, μὰ γλήγορα χαλνιέται
Αὐτὸ τὸ συναιχέσιον, ποῦ τώρα προξενιέται.

1. Φεβᾶσαι νὰ μὴν πανδρευθῇς, μὰ γλήγορα τὸν πέρνεις.
Εἴστε κ' οἱ δύο ἀνάποδοι, σὲ δέρνει καὶ τὸν δέρνεις.
2. Ἄσπρος καὶ ῥοδοκόκκινος, ξανθὰ ἵναι τὰ μαλιά του,
Ἄλλος δὲν μοιάζει τάσσω σὲ τὴν τέστην εὐμορφιά τῃ.
3. Τοὺς ἐγδοθήκοντ' ἀπερνᾷς, φθάνει νὰ ἔχῃς γνῶσι,
Γιὰ νὰ κερδαίσῃς τὴν ψυχὴν τόσος καιρὸς νὰ σῶσῃ.
4. Μὴν συγχισθῇς παντάπασι, γλήγορα τὸ εὐρίσκεις,
Καὶ ὅλος εὐχαρίστησιν θέλεις εἰδεῖ πῶς μνήσκεις.
5. Ὅσους κιὰν ὑπανδρεύονται ὅλους τοὺς περιπαίζεις,
Θελεῖ ἔλθει ἓνας καιρὸς ἐποῦ κ' ἐσὺ τοὺς μοιάξεις.
6. Δεξίμασε τοὺς φίλους σου ἂν θέλῃς νὰ γνωρίσῃς,
Τὸ πῶς δὲν εἶν' ἀληθινεῖ, κ' ἐσὺ νὰ τοὺς μισήσῃς.
7. Ἄλλους τρελοὺς ὡσὰν ἐσὲ δὲν ἔχω νὰ ἐνομάσω,
Ὅμοιός σου δὲν εὐρίσκεται ἐποῦ νὰ σὲ τεριάσω.
8. Ἐξω ποῦ εἶναι ἀσχημὴ εἶναι καὶ βουρλισμένη,
Ὅποιος πολὺ προικιστὴ ζητεῖ, τέτοιος κακὸ παθένει.
9. Πῶς ἔμπορεῖ ἀληθινὸ νὰ εἶν' αὐτὸ ποῦ λείει,
Ἀγνωστος εἶναι καὶ ἀμαθής, ὅποιος τὸ πιστεύσει.
10. Πούλησε ταῖς πραγμάτιαί σου σὰν εὐρὴς τί κοφίξῃς,
Γιατ' εἰς παζάρια χαμηλὰ ἐφέτο ταῖς ἡκρημίζουν.
11. Στὰ δένδρα ὅλα εὐτυχιὰ θέλ' εἶναι ἐπ' ἀνθοῦναι,
Ἀμ' ἀπὸ τὰ γεννήματα πολλὰ θέλει χαθοῦναι.
12. Αἰσωπος εἰς τὴν εὐμορφιά, Μπερτόλδος εἰς τὴν χάρι,
Ἡ κόρη σ' ἀπεστρέφεται, ἔχει ἄλλο παλικάρι.

1. Εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ ἔννομα μίσευσε νὰ πηγένῃς,
Καὶ φθάνεις κατευόδιον, τίποτε δὲν παθένεις.
2. Πανδρεύεσαι καλότυχῃ, χάρου καὶ μὴν λυπᾶσαι,
Εἰς ὅλα σὲ εὐχαριστᾷ νὰ μὴν παραπονᾶσαι.
3. Θέλει σοῦ τύχει ἕνας κουτζὸς καὶ κακοκαμωμένος,
Μαῦρος καὶ μακρὺπρόσωπος, δέλ' εἶν' καὶ μουζω-
μένος.
4. Μὴν τρέχεις πίσω στοὺς γιατροὺς, καὶ γέρος ἀποθνή-
σκες,
Γέρος εἰς τὰ γηράματα καὶ δυνατὸς ἐμνήσκεις.
5. Ἐσὺ λογιᾶζεις νὰ τὸ βρῇς, ἤξευρε πῶς γεῖλαι,
Δὲν εἶναι τρόπος νὰ βρεθῇ, καὶ πλέον μὴν πλα-
νάσαι.
6. Ὡς τώρα σὲ πολλαῖς μεριαῖς σ' ἔχουν προξενημένο,
Καὶ γλήγορα δέλει σὲ δῶ κ' ἐσένα πανδρεμένο.
7. Ὅσων κιᾶν ἔκαμες καλὸ φίλους σου τοὺς λογιᾶζεις,
Ἐκεῖνοι ὅλοι σὲ φθονοῦν, κ' ἐσὺ ἀδελφοὺς τοὺς κρά-
ζεις.
8. Τί νὰ σοῦ πῶ, εἶσαι τρελὸς, βλέπεις τὸ μοναχὸς σου.
Κιᾶν δέλεις, εἶσαι σὲ καιρὸν, προσπάθη διωρθώσου.
9. Δὲν εἶναι τόσον εὐμορφῇ, μὰ φρόνησιν μεγάλη,
Νὰ κυβερνᾷ τὸ σπῆτί σου τέτοια δὲν ἔχεις ἄλλη.
10. Βέβαια εἶν' ἀληθινὰ, γιατί τὸ ὑποπτεύεις,
Κὶ ἔποιες τὰ κοινολόγησε, πρέπει νὰ τὸν πιστεύῃς.
11. Ὅ, τι κιᾶν ἐπιχειρισθῇς, ἐφέτο διαφορένεις,
Κιᾶν σ' ἔλθουν ἄλλαις δύο χρονιαῖς παρόμοιαις,
πλουτένεις.
12. Πλήθιο τὸ λάδι ἔχομεν, τὰ ὄσπρια καὶ τὸ στάρι,
Τ' ἀραποσίτι μέτριο, ἔτζι καὶ τὸ κριθάρι.

1. Ἔχεις τὴν τύχην βοηθόν, νὰ ἔχῃς κιόλιν τὴν ἡγῶσι,
Ἐκάνες πλούτη ἀρκετὰ, ποῦ ἤθελαν σοῦ σωῖσθαι.
2. Θέλει σοῦ τύχουν δυσκολιαῖς, καιρὸν ἐλίγον χάνεις,
Κὶ ὅπου νὰ φθάσῃς πιθυμᾷς, καθὼς τὸ θέλεις, φθάνεις.
3. Σπῆττα πολλὰ γιὰ νόμφητους σὲ θέλουν γυρέφει,
Καὶ μ' ἓνα ξένον εἰ ἐδικοὶ σὲ θέλουν πανδρέφει..
4. Μάτι γαλάζιο καὶ γλυκὲ, πρόσωπο χιονισμένο,
Ψιλοῦ, λιγνόναι τὸ κορμὶ, ὡσὰν ζωγραφισμένο.
5. Ἐκατὸν χρόνους βέβαια τάσω σοι θὰ περάσεις,
Καὶ θέλεις γένῃ σὰν παιδί τὴν φρόνησιν νὰ χάσῃς.
6. Ἐκεῖνο ποῦ ἐγάθηκε, ποῦ εἶν', ἓνας τὸ ξέρει,
Νὰ σὲ πειράξῃ τόκρυψε, καὶ πάλαι σοῦ τὸ φέρει.
7. Ἐσὺ δὲν κλίνεις εἰς αὐτό, κιὰλθηθινὴ εὐμορφία
Σὲ κάνει καὶ ὑπανδρεύσαι κοντὰ στὰ γηρατῖα.
8. Ὅποιος θέλει καὶ ποθεῖ φίλους καλοὺς νὰ ἔχῃ,
Πρέπει τοὺς νόμους τῆς φιλίας τέλεια νὰ κατέχῃ.
9. Ἡ τρέλα σοι πεδάκιμου βαθιά νὰ ριζωμένη,
Κὶ ὅσο νὰ σ' εὖρῃ ὁ θάνατος πάντα μ' ἐσένα μένει.
10. Ἔχεις νὰ πάρῃς εὐμορφὴν, στὰ κάλλη τὴν παινεῖνε,
Μὰ δὲν τὴν ἔχεις μοναχὸς, πολλοὶ θὰ τὴν χαροῖνε.
11. Θαυμάζονται, δὲν βλέπεις τοῦ; ψέματα ὅλα εἶναι,
Μὴν ὑποπτεύῃς πλιώτερο σ' ἐμένα πίστιν δίνει.
12. Γιὰ φέτο κακοῖς ῥίζικιαῖς εὐρίσχεις στὴν πραγματῖα,
Καὶ κυβερνήσου φρόνιμα, ἔχε ἀνοιχτὰ τὰ μάτια.

1. Ἐγγαστρωμένη εἶναι τῇ βέβαια, πίστευσέ το,
Καὶ πῶς γεννάει ἀρσενικὸ ὀκλήμη λόγιασέ το.
2. Θέλεις πλουτήσῃ ὡς τὸ ποθεῖς, μὲ γνῶσιν κυβερνήσου,
Ἄν θέλῃς καὶ τὰ πλῆτῃς νὰ τὰ ἔχῃς σὴν ζωήν σου.
3. Μίσευσε μὲ καλὴν καρδίαν εἰς τ' ὄνομα Κυρίου,
Καὶ θέλεις ὁδεῖ καθὼς ποθεῖς τέλος τοῦ ταξειδίου,
4. Βιάζεσαι νὰ πανδρευθῇς, ἄσχημος σοῦ τυχένοι,
Μὰ εἰς' ἐσὺ χειρότερη, καὶ αὐτὸς σὲ ὑπομένει.
5. Ἐχει κορμὶ ἀγγελικόν, εἶναι γεμάτος χάρι,
Ἐχει καὶ λεονταριοῦ καρδίαν, ἀνδρεῖο παλικάρι.
6. Ὅσαις ἀρρώστιας κιὰν τραβᾷς κάμμιαν μὴ σὲ φοβίζῃ,
Μόνον στοὺς ἐβδόμηνταδυὸ μιὰ θέρμη σὲ σκουπίζει.
7. Ἄφησε ταῖς ἐλπίδες σου, ἐκεῖνο νὰ χαμένο,
Σ' ἄλλον καιρὸν ἴσως τὸ βρεῖς, μὰ τῶρα νὰ κρυμ-
μένον.
8. Ποιαῖς χάρες σοῦ εὐρίσκονται, καὶ θέλεις ὑπανδρία;
Γυναῖκες εἰν' ἀμέτρηταις, μὰ γιὰτ' ἐσὲ κάμμία.
9. Ἐσὺ δὲν ἤξεύρεις παντελῶς τί θεὸς νὰ πῇ φιλία,
Καὶ τὸ ἐλπίζεις νὰ κρατῇς τῶν φίλων τὴν καρδίαν;
10. Ἄλλοι πέντ' ἔξῃ σὰν ἐσὲ νὰ ᾔτουν προκομμένοι,
Καλότυχοι θελ' εἵμασθαι ἀπ' ὅλους παινεμένοι.
11. Μικρούτσικ' εἶναι τὸ κορμὶ, καὶ ἄσπρη σὰν τὸ γάλα·
Μαῦρα μαλιὰ, στόμα μικρὸ, τὰ μάτια τῆς μεγάλη.
12. Σοῦ τάζω καὶ σοῦ ὑπόσχομαι πῶς εἶναι ὅλ' ἀλήθεια,
Καὶ μὴν θάρρῃς πῶς ἤκουσες μύθους καὶ παρα-
μύθια.

1. Μὴν τὸ λογιᾶζης, μὴν θάρρῃς κορίτζι νὰ γεννήσῃ,
Θέλει γεννήσῃ ἀρσενικὸ νὰ σὲ παρηγορήσῃ.
2. Μὴν τὸ λογιᾶξεις νὰ ναι̑ τι, δὲν εἶν' ἐγγαστρωμένη·
Μήτ' ἐγγαστρώνεται ποτὲ, γιάτ' εἶναι παθιασμένη.
3. Θελ' ἀποκτήσεις θησαυροὺς, μὰ ὅσο ν' ἀποθάνῃς,
Μὲ ταῖς κακαῖς κυβέρνησες τὰ πλῆτη σε τὰ χάνεις.
4. Μὴν φουρθῇς καλότυχε· καλὸ ταξείδι κάνεις·
Κ' ἐκεῖ ποῦ θέλεις μὲ χαρὰ καὶ καλοσύνη φθάνεις.
5. Προτοῦ ὁ χρόνος νὰ διαβῇ τὸν ἄνδρα θέλεις πάρει,
Καλότυχῃ στὴν τύχην σου, εἶναι γεμάτος χάρι.
6. Νὰ τὸν ὁμοιάζῃ εἰς τὴν γῆν νέος δὲν εἶναι ἄλλος,
Εἰς τὴν ἀνδρείαν τὴν πολλὴν, κ' εἰς τὸ μεγάλο κάλλος.
7. Πενῆντα χρόνους δὲν περνᾷς, μὰ μὲ καλὴν ὑγεία.
Κάλιο εἶν' νὰ παιδεύῃσαι κοντὰ στὰ γηρατία;
8. Ἐκεῖνο τώρα ἐχάθηκε, καὶ πλιὸ μὴν λογαριᾶζης,
Νὰ μάθῃς ποῦ εὐρίσκεται εὐκερα κοπιᾶξεις.
9. Γ'λήγορα ὑπανδρεύῃσαι, προικιὸ δὲν θέλεις πάρει,
Εἶναι πτωχὴ, μὰ θαυμαστῆς εὐμορφιάς τὴν χάρι.
10. Δὲν ἔχεις φίλον παστρικόν, ὅλοι σὲ κολακεύουν,
Καὶ πιστεύει τὰ λόγια μου, γιὰτὶ δὲν σὲ λαθεύουν.
11. Εἶσαι τρελὸς, δὲν ξέρεις το· ἢ θέλεις νὰ γελοῦμε
Αὐτοὶ ποῦναι τριγύρω σου, τί λέγω σου σὰν δοῦνε;
12. Ἀσχημὴ σὰν διάβολος βέβαια σοῦ τυχένει,
Θελ' ἀπεράσεις μὲ αὐτὴν ζωὴν τυραγνησμένη.

1. Τὸν Θεὸν ἔχει βοηθόν, κίνδυνον δὲν περνάει·
Μὲ εὐκολίαν βέβαια δίχως κακὸ γεννάει.
2. Ὅλοι σας λέτε ἀρσενικὸ πῶς θέλει νὰ γεννήσῃ,
Καὶ σὰν τὸ ὅτῃτε Σηλυκὸ, θέλει σᾶς ἐξαφνίσει.
3. Ἐγγαστρωμένη εἶναί τη, δὲν βλέπεις τὴν κοιλία;
Θέλει σοῦ κάμει ἀρσενικὸ, καὶ κάμει ἐτοιμασία.
4. Πλούτη πολλὰ καὶ Σησαυροὺς βέβαια ἀποκτενεῖς,
Μὴν γίνεσαι περὶφανος, γιατί κακὸ παθένεις.
5. Ταξίδι καλορίζικο σοῦ τάζω σοῦ τυχένει,
Κ' ὅποιος μ' ἐσένα ἔρχεται κακὸ τοῦ δὲν παθένει.
6. Πολλοὶ θέλει σοῦ τύχουνε, κἀνένας δὲν σ' ἀρέγει,
Καὶ θέλεις μένει ἀνύπανδρη, ἡ γνώμη σε σὲ φτέγει.
7. Ἄν δὲν βιασθῇς νὰ πανδρευτῇς, εὐμορρος σὲ τυχένει.
Ἐχε λιγάκι ὑπομονή τί μένεις γελασμένη.
8. Ἀνίσως καὶ κυδερυτῇς, ἔχεις πολὺ νὰ ζήτῃς,
Καὶ πανδρεμένα ἀρσενικά μ' ἐγγόνια θέλ' ἀφήσεις.
9. Δὲν εἶναι τρόπος νὰ τὸ βρῇς, μάταια κοπιᾷς,
Καὶ γὰρ χαμένο παντελῶς πρέπει νὰ τὸ λογιᾷς.
10. Ἐσὺ Σαρόρεις νὰ πανδρευθῇς· δὲν τρέπεται λιγάκι;
Τί προκοπή σοῦ βρίσκεται καὶ θέλεις κοριτζάκι;
11. Νὰ ἔχῃς φίλον παστρικόν λογιᾷς, μὰ λαθεύτῃς,
Στὸν κόσμον φίλος τέλειος νὰ εἶναι μὴν πιστεύτῃς.
12. Τρελὸς, τρελὸς, παλαι τρελὸς πῶς εἶσαι ἐγὼ σὲ λέγω,
Κ' ἐγὼ στὴν τραλαμάδα σου τίποτες δὲν σοῦ φτέγω.

1. Ἐχεις πολλοὺς ποῦ σ' ἀγαποῦν, ἐχθροὺς ὀλίγους ἔχεις,
Περήφανους καὶ ἀμαθεῖς προσπάθησε ν' ἀπέχῃς.
2. Σοῦ λέγω εἰς τὴν γένναν τῆς κίνδυνον δὲν φοβᾶται.
Ὅσοι γι' αὐτὴν παρακαλοῦν καίνενας δὲν λυπᾶται.
3. Βέβαια κάνει ἀρσενικὸ, κ' ἐσὺ δὲν τὸ γνωρίζεις,
Δὲν τὸ πιστεύεις ὅσο νὰ ἰδῇς, γιατί δὲν τὸ ἐλ-
πίζεις.
4. Ἴσως νὰ τύχῃ παρεμπρὸς, μὰ δὲν τὸ εἶναι τώρα,
Κὶ ἄλλην φοράν ἂν ἐγγαστρωθῇ δείχνει μεγάλην
γνώρα.
5. Ἐσὺ δὲν κάνεις προκοπὴ, δὲν ἀποκτένεις πλούτη,
Πάντα θέλ' εἶσαι δυστυχὴς εἰς τὴν ζωὴν ἐτούτη.
6. Μὴν φοβηθῇς στὴν στράταν σου νὰ εὖρης δυσκολία,
Κὶ ἐκεῖ πᾶ εἶναι ἡ γνώμη σ' εὐάνεις μὲ τὴν ὑγεία.
7. Ἐσὺ πεθεῖς νὰ πανδρευθῇς, κὶ ἂν λάβῃς λίγην γνώσι,
Εὐμορφον ἄνδρα κ' εὐγενῇ ἡ τύχῃ θὰ σοῦ δώσει.
8. Στὸν κόσμον δὲν εὕρισκεται ἄλλος νὰ τὸν περιάξῃ,
Στὴν ἀσχημάδα τὴν πολλὴν τὸν Αἴσωπον ἐμοιάζει.
9. Εἰς τοὺς σαράντα ἀρῶστιά μεγάλη θὰ τραδίσεις,
Μὰ ὕστερα γιατρεύεσαι, κ' ἐξῆντα θένα ζήσεις.
10. Θαυμάζομαι στὴ λόγου σ' ποῦ νὰ τὸ βρῇς ἐλπίζεις,
Δὲν τὸ εὕρισκεις παντελῶς, τί εὐκαιραμανίζεις;
11. Ὅλοι σοῦ φαίνονται τρελοὶ ποῦ εἶναι πανδρεμένοι,
Κ' ἐσὺ κρυφὰ πανδρεύεσαι μὲ μίαν πομπιασμένη.
12. Τὸν φίλον σου τὸν τέλειον ποῦ ἔχεις δὲν γνωρίζεις,
Σὰν τὸν ἰδῇς βαρένεσαι, φεύγεις κὶ ἀναμερίζεις.

1. Ἡ κρίσις ποῦ σέ τυραγιᾷ γλήγερὰ τελειώνει.
Τὰ ἔξοδα ποῦ ἔγιναν ὅλα σου τὰ πληρώνει.
 2. Περισσότεροι σοῦ εἰν' ἐχθροί, ὀλίγοι σ' ἀγαποῦνε,
Τὴν χάριν σου τὴν τύχην σου πολλοὶ τὴν ἐφθενοῦνε.
 3. Πολύ σοὶ τὴν παιδεύουσιν τῆς γέννας τῆς εἰς πόνου,
Πρέπει νὰ ἔχ' ὑπομονή, γεννιάει καὶ γλυτώνει.
 4. Ὡσαύτ' γεννήσει, θέλεις δεῖ, ἀρσενικὸν εὐγένει,
Παρηγορᾶται ἡ μάνα του, μίσκει εὐχαριστημένη.
 5. Νὰ εἶναι τῇ μὴν τὸ θαρρῆεις, δὲν εἶναι τῇ γιὰ τώρα,
Μὰ αὖτ' τῆς ζήσῃ ὁ ἄνδρας τῆς δὲν φεύγει τέτοιαν ὥρα.
 6. Ἄν δὲν γενῇς πλιὸ φρόνιμος, ποτέ σου δὲν πλουτένεις,
Σὰν ἔλθουν τὰ γηράματα δυστυχισμένος μένεις.
 7. Θέλει σὸ τύχουν δυσκαλιᾶς, κινδύνους σοὶ περάσεις,
Μὰ ὅπου θέλεις ὕστερα ἔχεις διὰ νὰ φθάσης.
 8. Ἐκεῖνος ποῦ σέ γύρεψε δὲν εἰν' τῆς ὀρεξίς σου,
Καὶ πλιόσου δὲν παιδρεύεσαι εἰς ὅλην τὴν ζωὴν σου.
 9. Τὸν πλὶ ἄσχημον πᾶς βρίσκεται ἐδῶ στὸν κόσμον τῷτο,
Μὰ ὅσον εἶναι ἄσχημος εἶναι γερότος πλοῦτο.
 10. Ἀνίσως δὲν κυβερνηθῇς γλήγερὰ ἀπεθένεις,
Καὶ γιὰ ταῖς ἀσωτίαις σου στήν κόλασιν παγένεις.
 11. Ἄφησε ταῖς ἐλπίδες σου καὶ πλέον μὴν λογιᾶζεις,
Νὰ εὖρης ὃ, τ' ἐχάθηκε μάταια κοπιάζεις.
 12. Πρὸς πάθῃσε ὃ, τι ἡμπορεῖς, νὰ πανδρευθῇς δὲν βρί-
σκεις.
- Γιατ' ἀγαπᾷς νὰ πανδρευθῇς, ἀνύπανδρ' ἀπεθνήσκεις.

1. Ὁ ἄνδρας ἐμπροστίτερα ἔχει νὰ ἀποθάνῃ,
Καὶ ἡ γυναῖκα πίσω του τρέχει καὶ τὸν ἐφθάνει.
2. Γλήγορα ἔχεις νὰ χαρῆς, τὴν κρίσιν τὴν κερδαίζεις,
Τὸν ἐδικόν σου ἐνάντιον ὡς βουλευθῆς τὸν παίζεις.
3. Ὅλος ὁ κόσμος σ' ἀγαπᾷ, ὅλοι σέ ἐπαινοῦσι,
Καὶ προκομμένον νὰ σέ δοῦν ὅλοι τοὺς τὸ πεθοῦσι.
4. Ὅλαις ἐκείναις ποῦ γεννοῦν ἐτούτονε τὸν χρόνον,
Θέλουν γεννήσῃ εὐκολα, δίχως μεγάλον πόνον.
5. Ἀρσενικὸ λογιάζετε πῶς ἔχει νὰ εὐγάλη·
Θέλει γεννήσῃ θηλυκὸ μὲ χάρες καὶ μὲ κάλλη.
6. Γιὰ τώρα νὰ μὴν τὸ θάρρῃς πῶς εἶν' ἐγγαστρωμένη,
Καὶ μὴν λογιάζῃς δι' αὐτὸ νὰ εἶναι ἀρρώστημένη.
7. Ἄσπρα πολλὰ, πλοῦτον πολὺ ἔχεις νὰ ἀποκτήσῃς,
Πλῆσιους τῆς κληρονόμης σου ἔχεις νὰ τοὺς ἀφῆσῃς.
8. Τὴν στράταν καθὼς τὸ ποθεῖς θέλεις τὴν τελειώσει,
Κί ἐκεῖ πᾶ ἔχεις νὰ διαβῇς, ὡς θέλεις, θέλεις σώσει.
9. Λογιάζεις το νὰ πανδρευθῇς, μάταια λογαριάζεις,
Σοῦ λέγω ἐγὼ τὴν τύχην σου π' ἀνύπανδρη γεράζεις.
10. Τραυλὸς καὶ στραβοπόδαρος ἐσένα σοῦ τυχένει,
Καὶ εὐθὺς ποῦ τὸν στεφανωθῇς εἶσαι μετανιωμένη.
11. Πρώτη ἀρρώστια ποῦ σοῦ ἐρθεῖ κυβέρνα τὴν ζωὴν σε,
Γιατὶ ἡ πρώτη ἀρρώστια σοῦ σβύνει τὴν ζωὴν σου.
12. Μὴν κοπιάζεις πλιώτερο, ἐκεῖνο τώρα ἐχάθη,
Ποιὸς τὸ ἔχει, πᾶ εὐρίσκεται, ποτὲ δὲν θέλεις μάθει.

1. Τρέχα τὸν κόσμ' ὅσο ἵμπορεῖς σὺν ἔχῃς ν' ἀποθάνῃς.
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες τὸν τάφον σου τὸν κάνεις.
2. Ὁ ἄνδρας πρῶτος βέβαια ἔχει νὰ ἀποθάνῃ,
Καὶ ὅσον ζῇ ἡ γυναῖκά του γι' αὐτὸν τὰ μαῦρα βάνει.
3. Τὴν κρίσιν ποῦ ἀρχίνῃσες γιὰ πρῶτον τὴν ἐχάνεις,
Μὰ δὲν εὐχαρισιέσ' ἐσὺ, καὶ σ' ἄλλον κριτὴ πιάνεις.
4. Στὸν κόσμον ὅλον δὲν θαρρῶ νὰ σ' ἀγαπάῃ ἕνας,
Γιατ' εἶσαι ἔτῃ βάρβαρος σὲ φεύγει. ὁ καθ' ἕνας.
5. Θέλει γεννήσει εὐκολὰ δίχως μεγάλον πόνον,
Καὶ θέλει βγάλει τὸ παιδὶ στὸν πρῶτον πόνον μόνον.
6. Τὸ πῶς γεννάει σιληχὸ ἔτσι ἐγὼ πιστεύω,
Καὶ ἔτῃ θέλεις τὸ ἰδεῖ πῶς ἀληθῶς μαντεύω.
7. Δὲν βλέπειστο; ἀμ' τί θαρρεῖς; εἶναι τη· τί λογιάζεις;
Ἄν λέγῃς τὸ ἐνάντιον νὰ μὴν γνωρίζῃς 'μαιάζεις.
8. Λίγος καιρὸς θέλει διαβῇ καὶ πελλὰ πλούτῃ κάνεις.
Καὶ πάλαι μένεις δυστυχῆς προτοῦ νὰ ἀποθάνῃς.
9. Ἐγὼ σοῦ τάζω βέβαια καλὸ ταξείδι κάνεις,
Κί ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ γνώμη σου σ' ὀλίγον καιρὸν
φθάνεις.
10. Ἀνύπανδρη γιὰ βέβαιον, ἔχεις νὰ ἀπομείνῃς,
Μὰ τὴν ἐλπίδα τῆς πανδριᾶς ποτὲ δὲν τὴν ἀφίνεις.
11. Ξερὸς πετζί καὶ κόκκαλα, στραβὸς ἀπὸ νὰ μάτι,
Γέρος, καὶ καχορίζικος, βάλτου κομματί αλάτι.
12. Μὴν φοβηθῇς ποτὲ ἀρρώστια, γατρὸν ποτὲ μὴν κράξεις.
Ἐκατὸ χρόνος ζωντανὸς στὸν κόσμον θὰ βαστάξεις.

1. Εἰς τὸ νερὸ δύο φοραῖς ἔχεις νὰ κινδυνέψης,
Πάλιν γερὸς στὸ σπῆτί σου ἔχεις νὰ ἐπιστρέψης.
2. Ἐξω ἀπὸ τὸν τόπον σου σὲ θάψουν δίχως ἄλλο,
Καὶ σοῦ τὸ λέγω βέβαια, δὲν ἤμπορῶ νὰ σφάλλω.
3. Ἀπὸ ἐσὲ προτύτερα ὁ ἄνδρας σου ἀποθάνει,
Κὶ ἐσένα πίκρα ὅσο πᾶ ζῆς εἰς τὴν καρδιὰν σὴ μένει.
4. Στὴν κρίσιν ποῦ παιδεύεσαι βλέπεις δικαιοσύνη,
Καὶ μὴν περηφανεύεσαι, ἔχε ταπεινοσύνη.
5. Ὅσον ποῦ εἶσαι πλούσιος ὅλοι σὲ κολακεύουν,
Καὶ ἂν σὲ δοῦν σὲ δυστυχιὰ οἱ ἴδιοι σ' ἀποφεύγουν.
6. Πόνοι μικροὶ καὶ ἀδύνατοι τὴν θέλουν πειράσει,
Μὲ καλοσύνην τέλειαν, ἢ γόνυα θὰ περάσει.
7. Ἐγὼ γνωρίζω θηλυκὸ τὸ πῶς γιὰ τῶρα κάνει,
Ἐτς' εὐμορφο ὡσὰν αὐτὸ στὸν κόσμον δὲν ἐφάνη.
8. Ἐγγαστρωμένη δὲν εἶναι ὡς σὺ θάρρεῖς πῶς εἶναι,
Σ' ἐκεῖνο ποῦ λέγω ἐγὼ, τελείαν πίστιν δίνε.
9. Πτωχὸς καὶ κακορίζικος ἔχεις νὰ καταντήσης,
Πηγένουνε κακῶς κακοῦ, ὅ, τι καὶ ἂν ἀποκτήσης.
10. Μίσευσε μὲ καλὴν καρδιά, καλὸ ταξείδι κάνεις,
Γ' λίγωρα πᾶς ποῦ βουλεσαι, καιρὸν ἐλίγον χάνεις.
11. Μὴν γνοιάζεσαι, καλὸ τύχη, ἢ τύχη σου δουλεύει,
Γ' λίγωρα νέος πλούσιος γυναῖκα σὲ γυρεύει.
12. Εὐμορφος ὡσὰν ἄγγελος, καὶ νέο παλικάρι,
Πλούσιος καὶ καλορίζικος γυναῖκα θὰ σὲ πάρει.

1. Ἐχε καρδιά, ὑπομονή, ὁ θρῆνός σου ἄς παύσῃ,
Γλίγωρα ἐκείνον π' ἀγαπᾷς θέλεις τὸν ἀπολαύσει.
2. Ὅσοι κινδύνοι καὶ κακὰ σοῦ ἔλθουν στὴν ζωὴν σου,
Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπερνᾷς μὲ τὴν ὑπομονὴν σου.
3. Στὸν τόπον σου σὲ θάφτουνε ποῦ εἶσαι γεννημένος,
Ἐκεῖ ποῦ ἐγεννήθηκες θέλ' εἶσαι καὶ θαμμένος.
4. Λυπῆσου κακορρίζικη τὸν ἄνδρα σου τὸν χάνεις,
Κι ἐσὺ ἀπὸ τὴν λύπην σου εὐθύς θέλ' ἀποθάνεις.
5. Ἐχεις κριτάδες δίκαιους, εἰς τοῦτο μὴν φοδᾷσαι,
Θέλεις ἰδεῖ τελειωμέν, καὶ μὴν παραπονᾶσαι.
6. Ὀλίγ' εἶναι ποῦ σ' ἀγαποῦν, πολλοὶ ποῦ σὲ μισοῦνε,
Γιατ' εἶσαι ὑπερήφανος, δὲν θέλουν νὰ σὲ δοῦνέ.
7. Δίχως κἀνέναν κίνδυνον, τὴν γένναν θὰ περάσει,
Θέλει γεννήσῃ μ' εὐκολιάν, ἢ φύσις νὰ θαυμάσῃ.
8. Ἀρσενικὸ γιὰ βέβαιον σοῦ λέγω πῶς γεννάει,
Καὶ σὰν τὸ μάθη ὁ κύριός του, ἢ πίκρα του περνάει.
9. Ἐργαστρωμένη εἶναι τη, βέβαια πιστευσέ το,
Καὶ ἀπὸ τὰ σημάδια τῆς μονάχης λόγιασέ το.
10. Πλούτη πολλὰ ὅσο ποῦ ζῆς ἐσὺ δὲν ἀποκτένεις,
Καὶ καθὼς τώρα βρίσκεσαι ὁμοίος ἀπομένεις.
11. Ταξεῖδ' ἀγαπᾷς γλίγωρα σοῦ τυχέινει,
Κ' ἡ σπράτα ἀπὸ τὸν Θεὸν σοῦ εἶν' εὐλογημένη.
12. Ὁ γλίγωρα πανδρεῦσαι καθὼς ἐπιθυμᾷεις,
Πέρνεις ἐκείνον ποῦ ποθεῖς ἐκείνον π' ἀγαπάεις.

1. Πολλαῖς εἶναι ἡ δυσκολιαῖς, μὰ ὅλαις ταῖς νικῶνε,
Τελειωμένην τὴν δουλιὰ γλήγορα θέλει εἰδῶνε.
2. Σοῦ λέγω ἔχε ὑπομονὴν νὰ ἀπεράσῃ ὁ χρόνος,
Τὸν βλέπῃ τὰ ματάκιά σου καὶ σ' ἀπερνάει ὁ πόνος.
3. Ἀπ' ἄλλοις θὰ γκρεμισθῇς ἀκόμη καὶ ἀπ' ἀμάξι,
Κ' εἰς τὸ νερὸ κακὸς καιρὸς ἔχει νὰ σὲ τρομάξῃ.
4. Εἰς τὸ ταξειίδι μακρὰ σὲ μιά μεγάλη χώρα,
Ἐκεῖ σοῦ θέλει φανισθῇ ἡ ὑστερνὴ σου ὥρα.
5. Δώδεκα χρόνους θὰ χαρεῖς ἀκόμη τὴν συντροφιά σου,
Καὶ δίχως μάννα μνίσκουνε ὕστερα τὰ παιδιὰ σου.
6. Χάρου καὶ μὴν πικρένεσαι, γλήγορα τὰ κερδαίνεις,
Τὰ ὅσα ἐζημιώθηκες πάλιν τὰ ἀποκτένεις.
7. Ἀνίσως πάντα φέρνεσαι μὲ τὴν ταπεινσύνην,
Ὅλοι ποθεῦν νὰ σὲ εἰδῶν γεμάτον καλσύνην.
8. Πόνους μεγάλους καὶ πολλοὺς μέλλει τῆς νὰ τραδίῃς,
Μὰ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καλὰ θέλει γεννήσει.
9. Μὴν φοβηθῇς πῶς ἔηλυκὸ ἔχει γιὰ νὰ γεννήσῃ,
Ἀρσενικὸ τὴν μάννα του θέλει παρηγορήσει.
10. Ἐγὼ σοῦ λέγω βέβαια πῶς εἶν' ἐγγαστρωμένη,
Καὶ δίχως ἄλλο ἀπερνᾷ γέννα εὐλογημένη.
11. Ἀλήθεια πλούτη ἀποκτᾷς εἰς τούτην τὴν ζωὴν σου,
Τί σ' ὠφελοῦν ποῦ ὕστερα κολάζεις τὴν ψυχὴν σου;
12. Ἡ πλήθιαις ἀμαρτίαις σου καὶ ἡ τόσαις ἀδικίαις,
Σοῦ προξενοῦν στὴν στράταν σου μεγάλαις δυσυχίαις.

1. Ἐσεῖς εἰστε καὶ οἱ δύο πιπτοί, μετὰ τὴν καρδίαν ἀγαπιέστε,
Γιατὶ μετὰ τόσα βάσανα ἔτεις νὰ τυραγνιέσθε;
2. Καθὼς ποῦ πραγματεύεται μετὰ τέλειαν φρονιμάδα,
Ἡ προξενία τελειώνεται μ' ὅλην τὴν γλιτωράδα.
3. Πολὺς καιρὸς θέλεις διαβῇ πολὺς θέλ' ἀπεράσει,
Κ' ὕστερον τὰ ματάκια σου θέλουν τὸν ἀπολαύσει.
4. Πολλὰ κακὰ σέ κυνηγοῦν, πολλὰ θέλει τραδίσεις,
Καὶ μετὰ τὴν φρονιμάδα σου ὅλα θὰ τὰ νικήσεις.
5. Ἐκεῖ ποῦ εἰς' ἐγκατοικος, ἐσὺ ἐκεῖ ἀποθνήσκεις,
Ἐπάνω στὸ κρεβάτι σου νεκρὸν κορμὶ ἐμνίσκεις.
6. Πρῶτα ἐσὺ τὸν ἄνδρα σου ἔχεις νὰ τὸν ἐχάσῃς,
Καὶ ὀλίγο ὕστερα καὶ ἐσὺ τρέχεις νὰ τὸν ἐφθάσῃς.
7. Γλιτωρὰ ἔχει τελειωμὸν ἡ κρίσις, ὅπου κάνεις,
Καὶ μὴν φοβᾶσαι παντελῶς, γιατί' οὐδὲν τὴν ἐχάνεις.
8. Ἐχεις φιλίας περισσαῖς, ὅλοι σέ περγελοῦνε,
Εἶσαι χωριάτης βάρβαρος, καὶ ὅλοι σέ μισοῦνε.
9. Μὴ φοβηθῇς πῶς ἀπερνᾷ γέννα δυστυχισμένη,
Θέλει γεννήσει μ' εὐκολίαν ἢ καλοτυχισμένη.
10. Βέβαια τούτην τὴν φορὰν κόρη θέλει γεννήσει.
Κ' ἔχει νὰ εἶναι εὐμορφη πολὺ ὅταν αὐξήσῃ.
11. Ἐγγραστωμένη δὲν εἶναι, αὐτὸ μὴν τὸ λογιάζεις,
Μ' ὅλον πᾶ λέγει νὰ ναι τη, δὲν εἶναι, μὴν θαυμάζεις.
12. Ὅσον ποῦ ζῆς πλούτη πολλὰ βέβαια ἀποκτένεις,
Μὰ στὴν ψυχὴν σε τί καλὸν ἀπὸ αὐτὰ ἀναμένεις;

Τ Ε Λ Ο Σ.

